

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13Cpr/2/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119462876
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6119462876.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Jurajom Lehotským v spore žalobkyne: R. Š., Q.. XX.XX.XXXX, W. U. U., Č. G. XX/XX, práv. zast. KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s. r. o., IČO: 36 851 574, so sídlom Skuteckého 6, Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava v konaní o zaplatenie 4.059,79 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 3.990,35 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 101,10 € od 11.12.2016 do zaplatenia, zo sumy 101,10 € od 11.01.2017 do zaplatenia, zo sumy 105,50 € od 11.02.2017 do zaplatenia, zo sumy 105,50 € od 11.03.2017 do zaplatenia, zo sumy 99,96 € od 11.04.2017 do zaplatenia, zo sumy 67,12 € od 11.05.2017 do zaplatenia, zo sumy 105,50 € od 11.06.2017 do zaplatenia, zo sumy 105,50 € od 11.07.2017 do zaplatenia, zo sumy 105,50 € od 11.08.2017 do zaplatenia, zo sumy 105,50 € od 11.09.2017 do zaplatenia, zo sumy 105,50 € od 11.10.2017 do zaplatenia, zo sumy 106,13 € od 11.11.2017 do zaplatenia, zo sumy 106,13 € od 11.12.2017 do zaplatenia, zo sumy 106,13 € od 11.01.2018 do zaplatenia, zo sumy 38,30 € od 11.02.2018 do zaplatenia, zo sumy 100,30 € od 11.03.2018 do zaplatenia, zo sumy 111,30 € od 11.04.2018 do zaplatenia, zo sumy 111,30 € od 11.05.2018 do zaplatenia, zo sumy 111,30 € od 11.06.2018 do zaplatenia, zo sumy 111,30 € od 11.07.2018 do zaplatenia, zo sumy 111,30 € od 11.08.2018 do zaplatenia, zo sumy 111,30 € od 11.09.2018 do zaplatenia, zo sumy 111,30 € od 11.10.2018 do zaplatenia, zo sumy 112,50 € od 11.11.2018 do zaplatenia, zo sumy 112,50 € od 11.12.2018 do zaplatenia, zo sumy 112,50 € od 11.01.2019 do zaplatenia, zo sumy 113,50 € od 11.02.2019 do zaplatenia, zo sumy 113,50 € od 11.03.2019 do zaplatenia, zo sumy 113,50 € od 11.04.2019 do zaplatenia, zo sumy 113,50 € od 11.05.2019 do zaplatenia, zo sumy 113,50 € od 11.06.2019 do zaplatenia, zo sumy 113,50 € od 11.07.2019 do zaplatenia zo sumy 113,50 € od 11.08.2019 do zaplatenia, zo sumy 113,50 € od 11.09.2019 do zaplatenia, zo sumy 113,50 € od 11.10.2019 do zaplatenia, zo sumy 114,50 € od 11.11.2019 do zaplatenia, zo sumy 114,50 € od 11.12.2019 do zaplatenia a to všetko v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd vo zvyšku žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa svojím žalobným návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 05.12.2019 ako súdu príslušnému na upomínacie konanie domáhala toho, aby tento súd vydal platobný rozkaz, v ktorom by zaviazal žalovaného na zaplatenie celkovej sumy 2.467,80 € s príslušenstvom ako mzdového rozdielu zodpovedajúceho zaradeniu žalobkyne do vyššej platovej triedy za obdobie od

novembra 2016 do októbra 2018. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 32Up/1915/2019 zo dňa 07.01.2020 v zmysle žalobného návrhu žalobcu.

2. Proti predmetnému platobnému rozkazu žalovaný podal v zákonnej 15.dňovej lehote odpor, v ktorom uviedol, že žiada žalobu zamietnuť v celom rozsahu a uplatňoval si náhradu trov konania v rozsahu 100% a v odôvodnení tohto odporu uviedol: Žalovaný zastáva názor, že nie je daná právomoc súdu rozhodovať vo veciach, týkajúcich sa zaradenia štátnych zamestnancov do funkcií podľa ustanovení zákona č. 400/2009 Z. z., uvedené práva patria výlučne služobnému úradu, vzhľadom na posúdenie najnáročnejších činností, vykonávaných štátnym zamestnancom. Súd nie je oprávnený o takomto zaradení rozhodovať, pretože nemôže mať vedomosť o činnostiach vykonávaných jednotlivými štátnymi zamestnancami.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1 zákona č. 400/2009 Z. z.: „Štátna služba na účely tohto zákona je činnosť, ktorou štátny zamestnanec v rozsahu ustanovenom týmto zákonom alebo osobitným predpisom plní úlohy štátneho orgánu pri vykonávaní štátnej správy alebo plní úlohy pri vykonávaní štátnych záležitostí v služobnom úrade v príslušnom odbore štátnej služby alebo bez určenia odboru štátnej služby a ktorá zahŕňa a)riadenie, b)rozhodovanie, c)kontrolu, dozor alebo inšpekciu, d)vnútorný audit alebo vládny audit, e)odbornú prípravu rozhodnutí, f)právne zastupovanie, g)odbornú prípravu návrhov zákonov, ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov alebo medzinárodných zmlúv vrátane odborných činností súvisiacich s ich prerokúvaním, schvaľovaním a podpisovaním, ako aj odborných činností súvisiacich s vrátením zákonov prezidentom, h)odbornú prípravu koncepčných dokumentov a strategických dokumentov alebo i)odbornú prípravu podkladov na vykonávanie štátnych záležitostí.“

Podľa ustanovenia § 5 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z. z.: „Služobný úrad na účely odseku 1 vypracuje opisy činností štátnozamestnaneckých miest.“

Služobný úrad v súlade so zákonom č. 400/2009 Z. z. určuje opisy štátnozamestnaneckých miest, pričom označenie funkcie, do ktorej je štátny zamestnanec zaradený, je súčasťou služobnej zmluvy. Príslušný služobný úrad rozhoduje o zaradení zamestnanca do funkcie v súlade so zákonom č. 400/2009 Z. z.. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žiadny všeobecne záväzný právny predpis, platný a účinný na území Slovenskej republiky, nepriznáva súdu právomoc rozhodovať o tom, akým spôsobom má ktorýkoľvek služobný úrad postupovať pri zaradení zamestnanca do funkcie a platovej triedy. Povinnosti služobného úradu upravuje zákon č. 400/2009 Z. z.

Podľa ustanovenia § 9 zákona č. 160/2015 Z. z. civilný sporový poriadok (ďalej ako „Civilný sporový poriadok“): „Ak spor alebo vec nepatrí do právomoci súdu Slovenskej republiky, súd konanie bezodkladne zastaví.“

Žalovaný v súlade s vyššie uvedenými skutočnosťami a v súlade s ustanovením § 9 Civilného sporového poriadku poukazuje na nedostatok právomoci súdu rozhodovať o zaradení žalobcu do funkcie a platovej triedy podľa ustanovení zákona č. 400/2009 Z. z.

Žalovaný žiada, aby sa súd s námietkou nedostatku právomoci na rozhodovanie vysporiadal ako s predbežnou otázkou a v prípade, ak súd dospeje k záveru, že nemá právomoc na rozhodovanie, žalovaný žiada, aby súd toto konanie bezodkladne zastavil skôr ako začne viesť konanie vo veci samej. Právne posúdenie veci a zdôvodnenie neopodstatnenosti uplatneného nároku

Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam (vznesenú námietku nedostatku právomoci súdu rozhodovať v danej právnej veci) sa žalovaný vyjadruje aj k meritu veci nasledovne:

Žalobkyňa sa domáha od žalovaného vyplatenia finančného rozdielu medzi platovou triedou číslo 4 a platovou triedou číslo 5. podľa zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov a rozdielu medzi 2. a 3. platovou triedou podľa zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov.

Žalobkyni bol vyplácaný funkčný plat v súlade s opisom jej štátnozamestnaneckého miesta ako aj v súlade s jej zaradením do príslušnej platovej triedy.

Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej ako „Občiansky zákonník“): „Každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.“

Žalovaný poukazuje na predpoklady vzniku zodpovednosti podľa ustanovenia § 420 Občianskeho zákonníka:

- a) existencia protiprávneho úkonu,
- b) vznik škody,
- c) príčinná súvislosť medzi písmenami a) a b),
- d) zavinené konanie škodcu.

Žalobkyňa musí preukázať, že boli naplnené všetky vyššie uvedené predpoklady zodpovednosti za škodu, t.j. musia byť naplnené všetky predpoklady súčasne.

Služobný úrad zaraďuje štátneho zamestnanca do funkcie a vydáva aj opis štátnozamestnaneckého miesta. Žalovaný zastáva názor, že zo strany žalovaného nedošlo k žiadnemu protiprávnemu úkonu. Žalobkyňa nepreukázala ani vznik škody, pretože plat bol žalobkyni vyplácaný v súlade so zákonom a včas.

Žalovaný zastáva názor, že žalobkyňa sa v danom konaní domáha náhrady škody napriek tomu nepreukázala zákonné predpoklady zodpovednosti za škodu, a preto neuniesla dôkazné bremeno v konaní.

Konanie nad rozsah opisu činnosti

Žalobkyňa v žalobe uviedla, že podľa jej názoru, vykonáva činnosti, ktoré spadajú do vyššej platovej triedy, než do akej je v skutočnosti zaradená. Žalobkyňa však v návrhu na vydanie platobného rozkazu už bližšie nešpecifikuje o aké činnosti sa má jednať, ktoré konkrétne sú to, z ktorých odvodzuje svoj uplatnený nárok a teda sa žalovaný neviem k nim ani žiadnym spôsobom vyjadriť.

Podľa ustanovenia § 59 ods. 1 písm. e) zákona č. 400/2009 Z. z.: „Štátny zamestnanec má právo odmietnuť služobnú úlohu, ktorej vykonanie je nad rozsah opisu činností jeho štátnozamestnaneckého miesta.“

Podľa ustanovenia § 60 ods. 1 písm. h) zákona č. 400/2009 Z. z.: „Štátny zamestnanec je povinný vykonávať služobné úlohy, ktoré sú v súlade s opisom činností jeho štátnozamestnaneckého miesta.“

Podľa ustanovenia § 60 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z. z.: „Ak sa štátny zamestnanec domnieva, že pokyn, ktorý mu bol uložený, je v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi alebo so služobnými predpismi, je povinný písomne upozorniť na túto skutočnosť vedúceho zamestnanca skôr, ako tento pokyn začne plniť. Ak vedúci zamestnanec trvá na splnení pokynu, je povinný oznámiť to štátnemu zamestnancovi písomne.“

V prípade, ak sa žalobkyňa domnievala, že vykonáva štátnu službu nad rozsah opisu svojich činností, tak ako tvrdí (s čím sa žalovaný nestotožňuje), žalovaný poukazuje na ustanovenie § 59 ods. 1 písm. e) zákona č. 400/2009 Z. z. z ktorého vyplýva právo žalobkyne na odmietnutie služobnej úlohy. Žalovaný nemá vedomosť o tom, že by žalobkyňa využila svoje právo v súlade s ustanovením § 59 ods. 1 písm. e) zákona č. 400/2009 Z. z.

Žalovaný upozorňuje aj na zákonnú povinnosť štátneho zamestnanca vykonávať služobné úlohy v súlade s opisom činností. Ak sa žalobkyňa domnievala, že pokyn, ktorý jej bol uložený, je v rozpore so všeobecne záväznými predpismi alebo služobnými predpismi, tak bola povinná písomne upozorniť na túto skutočnosť vedúceho zamestnanca, skôr ako tento pokyn začne plniť. Uvedenú povinnosť ukladá štátnemu zamestnancovi ustanovenie § 60 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z. z.. Žalovaný nemá vedomosť, že by žalobkyňa postupovala podľa ustanovenia § 60 ods. 3 zákona č. 400/2009 Z. z.

Podľa ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.“

Podľa ustanovenia § 123 zákona č. 400/2009 Z. z. : „Na premlčanie a počítanie času sa použijú ustanovenia § 100 ods. 1 a 2, § 101 až 103, § 106, § 107, § 110 až 113 a § 122 Občianskeho zákonníka.“ Žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú v plnom rozsahu, napriek uvedenému poukazuje na skutočnosť, že žaloba bola doručená na súd dňa 05.12.2019. Žalobkyňa svoje nároky na náhradu funkčného platu uplatňuje od mája 2016 spolu s úrokom z omeškania. Z uvedeného vyplýva, že právo žalobkyne na náhradu škody je v časti, od mája 2016 do dňa 05.12.2017, v súlade s Občianskym zákonníkom, premlčané.

Žalovaný v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami zákona č. 400/2009 Z. z. a Občianskeho zákonníka vznáša námietku premlčania (v časti žalobkyňho nároku od mája 2016 do dňa 05.12.2017). Žalovaný dodáva, že keďže sa v súlade so zákonom dovoľal premlčania, nemožno premlčané právo priznať žalobkyni.

3. Žalovaná sa prostredníctvom svojho právneho zástupcu písomne vyjadrila k predmetnému odporu a vo svojom písomnom vyjadrení okrem iného uviedla, že predmetom tohto konania je prakticky len dožalovanie platových nárokov žalobkyne, vyplývajúcich zo štátnozamestnaneckého pomeru medzi ňou a žalovaným, aby tak zabránili premlčaniu jednotlivých peňažných plnení za jednotlivé kalendárne mesiace. Žalobkyňa bola v pôvodnom konaní vedenom pred Okresným súdom Brezno, v konaní vedenom pod sp. zn. 9C/3/2016 úspešná, keď súd rozsudkom zo dňa 12.10.2018 zaviazal žalovaného k úhrade peňažnej sumy vo výške 3.093,43 € spolu s príslušenstvom. Žalobkyňa sa domáha platových nárokov na základe tých istých skutkových okolností opierajúc sa o totožnú právnu argumentáciu než s akou sa stotožnil Okresný súd Brezno. Odmietali argumentáciu žalovaného, že žalobkyňa sa domáha náhrady škody, pretože s podanej žaloby je evidentné a nesporné, že žalobkyňa sa domáha

zaplatenia peňažnej sumy z rozdielu medzi jednotlivými platovými triedami podľa zákona č. 55/2017 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov. Konkrétne ide o rozdiel medzi druhou platovou triedou, do ktorej je aktuálne žalobkyňa nesprávne zaradená a treťou platovou triedou, do ktorej by žalobkyňa podľa charakteru ňou vykonávaných pracovných činností mala byť zaradená. Tiež považujú za potrebné poznamenať, že z ich predostrenou argumentáciou sa tiež stotožnil aj Okresný súd Brezno v konaní vedenom pod sp.zn. 5C/180/2016, keď rozsudkom zo dňa 22.10.2018 zaviazal žalovaného k úhrade peňažnej sumy vo výške 3.442,13 €, pričom treba povedať, že po skutkovej a právnej stránke je toto konanie v porovnaní s konaním, v ktorom bol vydaný rozsudok totožné. V oboch konaniach sa žalobcovia, ktorí pracujú v tom istom organizačnom útvere Okresného úradu Brezno, odbor kataster nehnuteľností domáhali zaplatenia peňažnej sumy z titulu nesprávneho zaradenia do príslušnej platovej triedy. Rozsudok okresného súdu bol potvrdený Krajským súdom v Banskej Bystrici rozsudkom zo dňa 14.11.2019, sp. zn. 17Co/333/2018. Štátnozamestnanecký pomer žalobkyne bol z Okresným úradom Brezno, katastrálny odbor, sídlo Rázusova 40, Brezno založený pracovnou zmluvou zo dňa 01.07.1992. Miesto výkonu práce Okresný úrad Brezno, katastrálny odbor, pracovná pozícia hlavný referent, zaradená do štvrtej platovej triedy podľa už neúčinného zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe v znení neskorších predpisov. Podľa názoru žalobkyne táto vykonáva činnosti, ktoré svojim charakterom legitimizujú jej zaradenie do vyššej platovej triedy, než do akej je momentálne zaradená.

Podľa Prílohy č. 1 k č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe „Charakteristiky platových tried štátneho zamestnanca“, zamestnanec zaradený do 4. Platovej triedy vykonáva:

„Odborná príprava rozhodnutí v prvom stupni správneho konania.

Odborná príprava rozhodnutí v súdnom konaní.

Odborná činnosť vyžadujúca spoluprácu s inými organizačnými útvarmi aj mimo služobného úradu.

Vybavovanie odbornej agendy vo vymedzenom úseku tvoriacej podklad na riadenie, na rozhodovanie alebo na kontrolu v rámci viacerých organizačných útvarov.“

Podľa Prílohy č. 1 k č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe „Charakteristiky platových tried štátneho zamestnanca“, zamestnanec zaradený do 5. platovej triedy vykonáva:

„Samostatná odborná činnosť vo vymedzenom úseku.

Odborná príprava rozhodnutí na koordinovanie a usmerňovanie aktivít vo vymedzenom úseku štátnej správy alebo vykonávania štátnych záležitostí.

Odborná príprava rozhodnutí v druhom stupni správneho konania.

Odborná príprava rozhodnutí v prvom stupni správneho konania v osobitne zložitých prípadoch.

Kontrolná, dozorná alebo inšpekčná činnosť vo vymedzenom úseku štátnej správy alebo vykonávania štátnych záležitostí.

Odborná činnosť súvisiaca s tvorbou návrhov všeobecne záväzných právnych predpisov alebo s tvorbou návrhov aproximačných nariadení vlády vo vymedzenom úseku.“

Podľa Prílohy č. 2 k zákonu o štátnej službe „Charakteristiky platových tried štátneho zamestnanca“, zamestnanec zaradený do 2. platovej triedy

vykonáva:

„Odborná príprava rozhodnutí v prvom stupni správneho konania.

Odborná príprava rozhodnutí v súdnom konaní.

Odborná činnosť vyžadujúca spoluprácu s inými organizačnými útvarmi aj mimo služobného úradu.

Vybavovanie odbornej agendy vo vymedzenom úseku tvoriacej podklad na riadenie, rozhodovanie alebo kontrolu v rámci viacerých organizačných útvarov.“

Podľa Prílohy č. 2 k zákonu o štátnej službe „Charakteristiky platových tried štátneho zamestnanca“, zamestnanec zaradený do 3. platovej triedy vykonáva:

„Samostatná odborná činnosť vo vymedzenom úseku.

Odborná príprava rozhodnutí na koordinovanie a usmerňovanie aktivít vo vymedzenom úseku štátnej správy alebo vykonávania štátnych záležitostí.

Odborná príprava rozhodnutí v prvom stupni správneho konania v osobitne zložitých prípadoch.

Odborná príprava rozhodnutí v druhom stupni správneho konania.“

Kontrolná, dozorná alebo inšpekčná činnosť vo vymedzenom úseku štátnej správy alebo vykonávania štátnych záležitostí.

Žalobkyňa sa v predmetnom vyjadrení ďalej vyjadrovala podrobne k namietanej právomoci ako aj námietke premičania a považovala vzhľadom na ich argumenty vyjadrenia žalovaného v týchto častiach za neopodstatnené. Čo sa týka pracovných činností vykonávaných žalobkyňou, tak v tomto vyjadrení k tomu uviedli: Pokiaľ ide o diapazón pracovných činností vykonávaných žalobcom, rešpektujúc procesnú povinnosť pravdivého opísania skutkových tvrdení, aspoň v krátkosti uvádzame, že podľa nášho názoru,

poukazujúc tiež závery Okresného súdu Brezno, principiálnou právnou otázkou pre správnu subsumáciu pracovných činností pod niektorú z platových tried je kvalifikácia „samostatnej odbornej činnosti vo vymedzenom úseku“. Z Opisu štátnozamestnaneckých miest žalobcu zo dňa 28.05.2009, zo dňa 26.04.2010, zo dňa 01.01.2013, zo dňa 01.03.2014, zo dňa 01.06.2017 je zrejmé, že pracovné činnosti vykonávané žalobcom sa nezmenili, čo je možné preukázať vylúčením samotného žalobcu, ako aj ďalších svedkov. Pre prijatie záveru aké činnosti mal žalobca podľa Opisu štátnozamestnaneckého miesta vykonávať je relevantným z časového hľadiska najmä ten z 01.03.2014, ako aj ten z 01.06.2017. Podľa „Opisu štátnozamestnaneckého miesta zo dňa 01.03.2014“ zamestnanec v rámci najnáročnejšej činnosti okrem iného, vykonáva: „Posudzovanie spôsobilosti verejných a iných na zápis do katastra nehnuteľností“ a tiež „Zapisuje práva k nehnuteľnostiam vykonaním záznamu a poznámky a to aj na základe vlastných prešetrení údajov katastra nehnuteľností“. Pre komplexnosť nášho vyjadrenia len dodávame, že tieto činnosti vykonávané žalobcom, neboli žalovaným počas celého konania pred súdom prvej inštancie Okresného súdu Brezno rozporované. Činnosti vykonávané žalobcom sa doposiaľ nezmenili a bezpochyby ich možno kvalifikovať ako „samostatné odborné činnosti vo vymedzenom úseku“. K pojmu „samostatnosti odbornej činnosti vo vymedzenom úseku“ sa vyjadríme v ďalších bodoch tohto vyjadrenia.

Ďalej si dovoľujeme uviesť, že žalobcom vykonávané pracovné činnosti v žiadnom prípade nemožno považovať za „odbornú činnosť vyžadujúcu si spoluprácu s inými organizačnými útvarmi aj mimo služobného úradu“, tak ako to žalovaný prezentoval v konaní pred súdom prvej inštancie a za iste tak učiní aj v tomto konaní. Spornými medzi stranami teda nie je, že žalobca uvedenú činnosť skutočne vykonáva, sporným je len kvalifikácie tejto činnosti z pohľadu „samostatnej odbornej činnosti“, či naopak „odbornej činnosti vyžadujúcej si spoluprácu s inými organizačnými útvarmi aj mimo služobného úradu.“ Žalobca uvádza, že pokiaľ ide proces vykonávania záznamu, tento prebieha tak, že v prípade záznamového konania registratúra návrh zaregistruje a potom ho spolu s listinami prideli žalobcovi. Žalobca následne takýto návrh neposudzuje iba podľa ust. § 42 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“) ale aj podľa ďalších príslušných osobitných právnych predpisov napr. zákona o drobení poľnohospodárskej pôdy, zákona o konkurze a reštrukturalizácii, zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a ďalších, v závislosti od predložených listín. Posudzovanie takéhoto návrhu spočíva v samostatnom posúdení spôsobilosti predložených listín na vykonanie záznamu a v správnej subsumácii skutkového stavu veci pod právny režim niektorého z právnych predpisov v rámci právneho poriadku Slovenskej republiky. Po posúdení listiny nasleduje technické zaevidovanie v katastri, ktoré vykonáva opätovne žalobca. Následne žalobca písomne oznámi účastníkom konania, že záznam bol vykonaný. Čo sa týka poznámky zapisovanie údajov do katastra prebieha analogicky ako pri zázname, avšak tu väčšinou postupuje v zmysle ust. § 42 katastrálneho zákona.

Pod samostatnou odbornou činnosťou vo vymedzenom úseku treba rozumieť okruh pracovných činností zamestnanca vyznačujúcich sa samostatnou odbornou činnosťou spočívajúcou v myšlienkovom postupe za použitia myšlienkových logických metód najmä indukcie, dedukcie pri aplikácii predpisov hmotného práva a ich právnych noriem na skutkový stav veci rešpektujúc všeobecne záväzne právne predpisy a to v určitom vymedzenom úseku aktivít zabezpečovaných orgánom verejnej správy na základe zákona.

Pod samostatnosťou výkonu takýchto činností treba rozumieť vykonávanie vyššie uvedenej činnosti zamestnancom na základe svojich vlastných vedomostí, zručností a skúseností bez relevantnej poskytnutej súčinnosti a to od prevzatia zadania, podkladov alebo iných vstupov až po finalizáciu výstupu. Z uvedeného vyplýva, že pojem samostatná odborná činnosť vo vymedzenom úseku pozostáva z určitých essentialia negotii (podstatných náležitostí), ktoré musia byť naplnené kumulatívne, aby bolo možné hovoriť o takomto spôsobe výkonu pracovnej činnosti. Ide o nasledovné náležitosti:

- a) samostatnosť
- b) odbornosť
- c) určitý vymedzený úsek činností

Ako inak než samostatnosťou sa dá nazvať posudzovanie spôsobilosti listiny na vykonanie záznamu alebo poznámky do katastra nehnuteľnosti od okamihu jej predloženia až do samostatného fyzického vykonania záznamu alebo poznámky pomocou technických prostriedkov. Posudzovanie spôsobilosti listín ako aj subsumáciu skutkového stavu veci pod príslušný právny predpis vykonávaný žalobcom predstavuje myšlienkový postup za použitia myšlienkových logických metód najmä indukcie, dedukcie pri aplikácii predpisov hmotného práva a ich právnych noriem na skutkový stav veci rešpektujúc všeobecne záväzne právne predpisy a to v určitom vymedzenom úseku aktivít zabezpečovaných orgánom verejnej správy na základe zákona (odborná činnosť). Vykonávanie

záznamu alebo poznámky predstavuje dostatočne určitý a špecificky vymedzený okruh pracovnej činnosti, aby bola naplnená aj náležitosť určitého vymedzeného úseku činností, ktoré žalobca vykonáva. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti máme za to, že žalobca skutočne vykonáva činnosť, ktorá kumulatívne spĺňa všetky podstatné náležitosti samostatnej odbornej činnosti vo vymedzenom úseku, preto vykonávaním takejto činnosti mu vznikol nárok na doplatok za skutočne vykonávanú činnosť spadajúcu do 5. platovej triedy podľa zákona o štátnej službe a do 3. platovej triedy podľa zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe.

V ďalšom považujeme za potrebné poukázať na úvahy súdu prvej inštancie v otázke žalovaným tvrdenej spolupráce s inými organizačnými útvarmi a to dokonca mimo služobného úradu, ktoré sú obsiahnuté v bode 79. napadnutého rozsudku. Bod 79. podrobným spôsobom odpovedá na žalovaným tvrdenú spoluprácu žalobcu s inými organizačnými útvarmi. Plne sa stotožňujeme s názorom súdu prvej inštancie, ako správne poukázal na výklad slova „spolupráca“ podľa Slovníka slovenského jazyka, pričom odmietol pod pojem „spolupráce“ podradiť napríklad konanie žalobcu spočívajúce v oznámení súpisného čísla alebo inom oznamovaní alebo vyzývaní štátnych orgánov alebo orgánov štátnej správy. Podotýkame, že pri „Posudzovaní spôsobilosti listín na zápis do katastra nehnuteľností“ a „Zapisovanie práv k nehnuteľnostiam záznamom a poznámkou“ žalobca postupuje výhradne samostatne odo dňa pridelenia až po posúdenie listiny alebo vykonanie zápisu záznamom alebo poznámkou. Pokiaľ žalobca prichádza do styku s inými orgánmi štátnej správy alebo orgánmi verejnej správy alebo tretími osobami, reaguje na určitý zistený nesúlad alebo iný skutočnosť, ku ktorej dospel výhradne na základe vlastného odborného a právneho posúdenie veci. Iné organizačné útvary, dokonca mimo služobného úradu so žalobcom žiadnym spôsobom spočívajúcim v poskytnutí rady, usmernení alebo konzultovaní pokiaľ ide o posúdenie spôsobilosti na zápis do katastra nehnuteľností ale aj iných najnáročnejších činností, nespolupracujú.

Tiež popierame akékoľvek skutkové tvrdenia žalovaného, ktorými by sa snažil navodiť dojem, že žalobca spomenuté pracovné činnosti vykonáva v „spolupráci“ s inými organizačnými útvarmi. V žiadnom prípade nemôže ísť o „spoluprácu“, pretože výsledný produkt dosiahnutý žalobcom je výsledkom jeho tvorivej duševnej činnosti žalobcu, ktorý ak zistí určitý nesúlad v listinách na zápis do katastra, autoritatívne vyzýva navrhovateľa na vykonanie zápisu, eventuálne aj príslušné štátne orgány na doplnenie listín alebo oznámenie určitých skutočností, bez ktorých nie je možné vykonať záznam alebo poznámku. To znamená, dotyčné osoby alebo orgány, dostávajú výstup od žalobcu najčastejšie v podobe „Žiadosti o doplnenie listiny“, alebo „Oznámenia o vykonaní záznamu alebo poznámky“ avšak až po tom, čo bola spôsobilosť tejto listiny na zápis do katastra nehnuteľnosti posúdená žalobcom v rámci samostatnej odbornej činnosti, pre ktorú sú významné tie jednotlivé podstatné náležitosti, o ktorých sa zmieňujeme v bode 32. tohto Vyjadrenia. Každý jednotlivý príklad uvedený žalovaným len potvrdzuje to, že žalobca vyzýva resp. žiada navrhovateľa alebo iné orgány na doplnenie listiny, avšak až po tom, čo spôsobilosť listiny na zápis do katastra nehnuteľností sám posúdil. Odmietame vytváranie obrazu, že činnosť žalobcu spočíva len v kontrole chýb v písaní, počítaní alebo iných zrejmých nesprávnostiach, a túto mylnú domnienku žalovaného aj náležitým spôsobom vyvrátíme. Čo je však zarážajúce je to, že žalovaný činnosť žalobcu bagatelizuje aj napriek tomu, že ako neskôr poukážame, nemá evidentne žiadnu predstavu o tom, čo jeho zamestnanci v skutočnosti vykonávajú, a aký náročný myšlienkový proces, môže právne posúdenie v nadväznosti na široký diapazón právnych predpisov, s ktorými žalobca pracuje, predstavovať.

Za vhodné považujeme tiež poukázať na pracovnú činnosť žalobcu spočívajúcu v „Zapisovaní práv k nehnuteľnostiam záznamom a poznámkou“, ktorú tiež žalobca vykonáva a túto skutočnosť ani žalovaný nespochybňuje. Záznam a poznámka síce nespôsobuje také právne účinky (konštitutívne) ako napríklad vklad do katastra nehnuteľností, ale nepochybne sa prostredníctvom týchto dvoch zápisov zapisujú dôležité právne skutočnosti, akými sú napríklad nariadenie dodatočnej likvidácie na majetok po zrušenej a vymazanej spoločnosti, alebo tiež prípady, kedy určitý majetok má v dôsledku určitých skutočností, ktoré nastali podliehať konkurznej podstate. Takýmto prípadom je situácia, kedy napríklad ku dňu vyhlásenia konkurzu určité nehnuteľné veci zapísané na príslušnom Liste vlastníctva nepodliehajú konkurzu, avšak tieto môžu byť predmetom zabezpečovacieho prevodu práva veriteľa pohľadávky, ktorý ak svoju prihlášku pohľadávky zabezpečenú zabezpečovacím prevodom práva k predmetným nehnuteľnostiam prihlási, tieto nehnuteľnosti v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“) budú patriť do konkurznej podstaty dlžníka. Súdom ustanovený správca konkurznej podstaty nemôže byť zapísaný ako vlastník týchto nehnuteľností, preto právnu skutočnosť, ktorá nastala je potrebné zapísať do katastra nehnuteľností prostredníctvom poznámky. Na to, aby žalobca takúto skutočnosť vedel posúdiť, musí pri zapisovaní práva k nehnuteľnostiam vychádzať nielen zo zákona č. 162/1995 Z. z.

o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“), súvisiacich sekundárnych právnych aktov, ale aj zo zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov, a primárne tiež zo ZKR. V prípade, ak by žalobca neovládal spomenuté všeobecne záväzné právne predpisy, návrh na vykonanie záznamu alebo poznámky, by mohol požadovať ktokoľvek, čo by viedlo k deštrukcii funkcie katastra nehnuteľností, ktorú plní. Samozrejme takýchto príkladov je nespočetné množstvo, kedy od osoby žalobcu závisí, či určité skutočností budú alebo nebudú premietnuté do katastra nehnuteľností. Eventuálne tvrdenie žalovaného, že žalobca len kontroluje chyby v písaní a iné zrejme nesprávnosti považujeme za absurdné. Argument, že zapisovanie práv k nehnuteľnostiam záznamom a poznámkou, ktoré žalobca vykonáva, nemajú právotvorné (konštitutívne) účinky, ale že majú „len“ deklaratórny charakter je síce pravdivý, ale nie je spôsobilý žiadnym spôsobom vyvrátiť to, že žalobca vykonáva samostatnú odbornú činnosť. Za samostatnú odbornú činnosť v žiadnom prípade nemôže byť považované len zapisovanie práva k nehnuteľnostiam vkladom, ktoré zakladá konštitutívne právne účinky.

K takémuto záveru je možné dôjsť aj pomocou logického výkladu zákona o štátnej službe so zreteľom na „Charakteristiku platových tried štátneho zamestnanca“, z ktorej je zrejme, že samostatná odborná činnosť je charakteristická aj pre 5. platovú triedu a 6. platovú triedu, napriek tomu, že štátni zamestnanci, ktorí vykonávajú zapisovanie práv k nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností vkladom, sú zaradení až do 7. platovej triedy. Z uvedeného vyplýva, že žalovaným eventuálne predložené tvrdenie by bolo zjavne skreslené. Aktuálne je rozdiel v troch platových triedach medzi žalobcom a osobou, ktorá vykonáva vklad do katastra, rozdiel troch platových tried (rozdiel medzi 2. a 5. platovou triedou podľa zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe a rovnako rozdiel medzi 4. a 7. platovou triedou aj podľa zákona č. 400/2009 Z. z. o štátnej službe). Vzhľadom k tomu, že žalobca mal a má byť zaradený o jednu platovú triedu vyššie, možno povedať, že by malo ísť o rozdiel dvoch platových tried. Takýto rozdiel v platových triedach považujeme za spravodlivý, i keď sme toho právneho názoru, že zaradenie zamestnancov do príslušných platových tried vyplýva ex lege a to, či takýto rozdiel v platových triedach je spravodlivý a dostatočný je eventuálnou otázkou de lege ferenda. Tak žalobca, ako ani žalovaný a rovnako ani súd, nie sú oprávnení hodnotiť, či takýto rozdiel je spravodlivý. To, či žalovaný považuje takýto rozdiel za adekvátny, alebo neadekvátny nemá význam pre rozhodnutie vo veci samej. Koniec koncov ust. § 29 zákona o štátnej službe predstavuje kogentnú právnu normu a pokiaľ žalovaný aj naďalej mieni konať v rozpore s ústavnoprávnou požiadavkou nediskriminácie a požiadavkou pre poskytovanie spravodlivého platu za vykonanú prácu, vystavuje sa zodpovednosti za doplatenie platu z rozdielu medzi jednotlivými platovými triedami, tak ako je tomu v danej veci.

Proti eventuálnej obrane žalovaného, že „žalobca nie je tvorcom žiadnych dokumentov, že pracuje s už vyhotovenými dokumentami a verejnými listinami“ uvádzame nasledovné. V prvom rade odmietame, aby samostatnou odbornou činnosťou bola len činnosť, kde sa zákonite musia vyhotovovať nejaké dokumenty, pretože toto z opisu najnáročnejšej činnosti nevyplýva. Ak by aj sú mal za to, že pre naplnenie podmienky samostatnej odbornej činnosti sa vyžaduje, aby žalobca vyhotovoval dokumenty resp. nejaké výstupy, potom poukazujeme na to, že primárnym produktom žalobcovej činnosti v rámci „Zapisovania práv k nehnuteľnostiam“ je zapísanie práva k nehnuteľnosti na príslušný List vlastníctva. Dokumentom, ktorý žalobca tiež vyhotovuje je aj „Žiadosť o doplnenie listiny“ alebo tzv. návratka, ktorá je de facto výstupom žalobcu o tom, ako v rámci „Posudzovania spôsobilosti listín na zápis do katastra nehnuteľností“ konal, resp. prečo daná listina nie je spôsobilá na zápis, spolu s uvedením na odstránenie väd. V tomto smere preto eventuálnu námietku žalovaného považujeme za irelevantnú. Žalobkyňa ďalej vo svojom vyjadrení uviedla, že Okresný súd Brezno sa s otázkou kvalifikácie pracovných činností vykonávaných žalobkyňou zmieňuje a v odôvodnení v rozsudku sp. zn. 9C/3/2016 a v odôvodnení rozsudku 5C/180/2016. Prakticky obidva rozsudky sa stotožňujú s posúdením pracovných činností, ktoré žalobkyňa vykonáva ako samostatné odborné činnosti. Žalobkyňa poukázala na body 40 až 41 uvedené v odôvodnení rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 9C/3/2016, kde je uvedené: Pre „odbornú činnosť“ v zmysle charakteristiky pre 4. platovú triedu sa vyžaduje spolupráca. Pojem „spolupráca“ podľa Slovníka slovenského jazyka znamená spoločnú prácu dvoch alebo viacerých osôb, činiteľov, spoločná účasť pri nejakej činnosti. V danom prípade však žalobca pri svojej činnosti, teda pri posudzovaní právnych listín, koná bez akejkoľvek spoluúčasti iných zamestnancov Okresného úradu Brezno, odbor katastrálny či organizačných útvarov aj mimo služobného úradu. Žalovaný za spoluprácu považoval v konkrétnom prípade napr. situáciu, keď žalobca zistí nesúlad súpisného čísla stavby uvedeného v predloženej právnej listine s údajmi v katastri nehnuteľností, kedy vyzýva obecný úrad na oznámenie súpisného čísla. Tu mal žalovaný za to, že keď úrad oznámi žalobkyňu spätne súpisné číslo, ide o spoluprácu. S takouto interpretáciou pojmu spolupráca sa súd v žiadnom prípade nestotožňuje. Len púhe spätné oznámenie údaju o súpisnom čísle nemožno charakterizovať tak, že

by sa jednalo o spoluprácu obecného úradu pri činnosti žalobkyne.“ Žalobkyňa sa podrobne v tomto vyjadrení vyjadrovala aj k ďalším námietkam žalovaného.

4. Následne Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú vec Okresnému súdu Bratislava I. ako miestne príslušnému.

5. Okresný súd Bratislava I. postúpil predmetnú vec príslušnému súdu a to Okresnému súdu Zvolen.

6. Okresný súd Zvolen nesúhlasil s postúpením veci, pričom o jeho nesúhlase rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 1Ndc/2/2020 zo dňa 27.05.2020, pričom v predmetnom uznesení Najvyšší súd vyslovil, že nesúhlas Okresného súdu Zvolen s postúpením sporu Okresným súdom Bratislava I. nie je dôvodný a na prejednanie sporu je kauzálny príslušný Okresný súd Zvolen.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právnej zástupkyne žalobcu, výsluchom strany, t. j. žalobkyne, oboznámením sa s prednesom zástupkyne žalovaného, pracovnou zmluvou, opismi štátnozamestnaneckého miesta, rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 9C/3/2016-286 zo dňa 12.10.2018, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/333/2018-464 zo dňa 14.11.2019, uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/72/2020 zo dňa 01.07.2020, rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 5C/180/2016-383 zo dňa 22.10.2018, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/4/2019-608, rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 12Cpr/1/2019-544 zo dňa 20.11.2020, rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 9Cpr/4/2016 zo dňa 15.10.2020, rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. sp. zn. 18Cpr/4/2016 zo dňa 25.09.2020 ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

8. Dňa 22.10.2020 žalobkyňa doručila súdu návrh, aby súd v zmysle § 140 ods. 1 CSP pripustil rozšírenie žaloby v nasledovnom znení:

vo výške 5% ročne zo sumy 101,10 € od 11.12.2016 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 101,10 € od 11.01.2017 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 105,50 € od 11.02.2017 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 105,50 € od 11.03.2017 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 105,50 € od 11.04.2017 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 105,50 € od 11.05.2017 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 105,50 € od 11.06.2017 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 105,50 € od 11.07.2017 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 105,50 € od 11.08.2017 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 105,50 € od 11.09.2017 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 105,50 € od 11.10.2017 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 106,13 € od 11.11.2017 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 106,13 € od 11.12.2017 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 106,13 € od 11.01.2018 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 111,30 € od 11.02.2018 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 111,30 € od 11.03.2018 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 111,30 € od 11.04.2018 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 111,30 € od 11.05.2018 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 111,30 € od 11.06.2018 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 111,30 € od 11.07.2018 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 111,30 € od 11.08.2018 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 111,30 € od 11.09.2018 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 111,30 € od 11.10.2018 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 112,50 € od 11.11.2018 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 112,50 € od 11.12.2018 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 112,50 € od 11.01.2019 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 113,50 € od 11.02.2019 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 113,50 € od 11.03.2019 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 113,50 € od 11.04.2019 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 113,30 € od 11.05.2019 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 113,30 € od 11.06.2019 do zaplattenia,
vo výške 5% ročne zo sumy 113,50 € od 11.07.2019 do zaplattenia,

úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 113,50 € od 11.08.2019 do zaplataenia vo výške 5% ročne zo sumy 113,50 € od 11.09.2019 do zaplataenia, vo výške 5% ročne zo sumy 113,50 € od 11.10.2019 do zaplataenia, vo výške 5% ročne zo sumy 114,50 € od 11.11.2019 do zaplataenia, vo výške 5% ročne zo sumy 114,50 € od 11.12.2019 do zaplataenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Touto zmenou žaloby sa žalobkyňa domáhala rovnakých nárokov aj za obdobie od novembra 2018 až do novembra 2019 a teda takto zmeneným žalobným návrhom sa domáhala doplataenia rozdielu mzdy od novembra 2016 do novembra 2019. Okresný súd Zvolen zmenu žaloby v zmysle tohto podania pripustil na pojednávaní konanom dňa 22.10.2020.

9. Súd z prednesu právnej zástupkyne žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 22.10.2020 zistil, že táto sa pridrižiava písomne podanej žaloby ako aj zmenenej žaloby a doterajších ich písomných vyjadrení. K veci uviedla, že v ich vyjadreniach jednotlivé námietky žalovaného vyvrátili. Medzi stranami sporu nie je sporná tá skutočnosť, že pracovnou zmluvou zo dňa 01.07.1999 vznikol štátnozamestnanecký pomer. K pracovnej zmluve boli prijaté aj viaceré dodatky a štátnozamestnanecký pomer naďalej trvá. Medzi stranami sporu sa viedlo konanie na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 9C/3/2016, kde sa žalobkyňa na tom istom skutkovom ako aj právnom základe domáhala od žalovaného zaplataenia rozdielu platu, ktorý vznikol práve tým, že ju žalovaný zaradil do nižšej platovej triedy, napriek tomu, že skutočne vykonávala aj vykonáva činnosti, ktoré spadajú do vyššej platovej triedy. V zmysle vtedy platného zákona č. 400/2009 Z.z. sa tak žalobkyňa domáhala platového rozdielu medzi štvrtou a piatou platovou triedou, kedy v súlade s rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 9C/3/2016 bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu 3.093,43 € spolu s príslušenstvom a to za žalované obdobie od októbra 2012 až august 2015. Rozsudok súdu I. inštancie bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/333/2018. Žalovaná voči predmetným rozhodnutiam podala dovolanie o ktorom je už rozhodnuté Najvyšším súdom SR a to konkrétne uznesením sp. zn. 9Cdo/72/2020 zo dňa 01.07.2020. Žalovaná o týchto skutočnostiach má vedomosť, pričom poukázali na to, že priznaný nárok rozsudkom Okresného súdu v Brezne, ktorý bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici bol žalobkyňi vyplatený, ale iba v rozsahu istiny a úrokov z omeškania. K veci uviedla, že podobné konanie sa viedlo na Okresnom súde v Brezne aj vo vzťahu k ďalšej zamestnankyni Okresného úradu v Brezne, konkrétne vo vzťahu k pani J. H. F.. Rozsudok Okresného súdu Brezno bol tak isto potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, pričom o podanom dovolaní vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu zatiaľ nie je rozhodnuté. Podobné nároky boli uplatnené aj ďalšími zamestnancami Okresného úradu v Brezne, kde sa však vedú konania na príslušnom súde a to Okresnom súde v Bratislave I., kde v dvoch konaniach už je tak isto vydaný rozsudok, kde bol aj vyhotovený písomný rozsudok v konaní 9Cpr/4/2016, kde bol nárok žalobcu vo vzťahu k žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky rovnako priznaný. K veci ďalej uviedla, že medzi stranami sa považuje za nesporné, že toto konanie je konaním, kedy sa žalobkyňa domáha zaplataenia platového rozdielu medzi štvrtou a piatou platovou triedou a zároveň po prijatí nového zákona o štátnej službe č. 55/2017 Z.z. rozdielu medzi druhou a treťou platovou triedou. Ide teda iba o dožalovanie ďalšieho obdobia, pričom na základe rozšírenia žaloby sa rozšírila žaloba o ďalšie obdobia a to až do momentu, kedy samotný žalovaný pristúpil k optimalizácii verejnej správy, s tým, že touto optimalizáciou v dôsledku jej prijatia bola žalobkyňa zaradená do tretej platovej triedy, pričom vykonáva tie isté činnosti ako to bolo v rámci stavu, kedy bola zaradená do druhej platovej triedy. Tieto skutočnosti sú preukázateľné aj opismi štátnozamestnaneckého miesta samotnej žalobkyne, ktoré boli napríklad prijaté od 01.06.2017 a zároveň aj vlastne opisu štátnozamestnaneckého miesta žalobkyne, ktoré je s účinnosťou od 01.12.2019 a tieto sa nachádzajú v spise. Vzhľadom na tieto skutočnosti považujú za nesporné aj to, že žalovaný v dôsledku takto prijatej optimalizácie štátnej správy s účinnosťou od 01.12.2019, kedy zaradil žalobkyňu do tejto tretej platovej triedy s najnáročnejšou činnosťou, samostatná odborná činnosť aj fakticky uznal skutočnosť, že žalobkyňa túto samostatnú odbornú činnosť vykonávala a súčasne aj vykonáva. Vo svojom vyjadrení ďalej uviedla, že všetky námietky žalovaného boli vyvrátené vyššie uvedenými právoplatnými rozhodnutiami Okresného súdu Brezno ako aj Krajského súdu v Banskej Bystrici s poukazom aj na rozhodnutie dovolacieho súdu. Na základe vyššie uvedeného žiadala, aby súd žalobe po jej zmene v celom rozsahu vyhovel.

10. Súd z výsluchu strany - žalobkyne na pojednávaní konanom dňa 22.10.2020 zistil, že táto k veci uviedla: Ja sa v celom rozsahu pripájam k písomne podanej žalobe ako aj k naším písomným vyjadreniam, ktoré boli adresované súdu ako aj k výpovedi mojej právnej zástupkyne na dnešnom pojednávaní. Ja sa tak isto v celom rozsahu pripájam k svojim výpovediam a prednesom, ktoré som urobila aj v konaní pred Okresným súdom Brezno 9C/3/2016. K veci by som chcela uviesť, že ja tvrdím,

že aj v období od októbra 2016 do novembra 2019 čo je obdobie, ktoré je predmetom v tomto konaní som vykonávala tú istú činnosť ako som vykonávala aj v období od októbra 2012 do augusta 2015, čo bolo obdobie v konaní 9C/3/2016. Ja by som túto činnosť opísala týmto spôsobom. Chcela by som podotknúť, že ide o činnosť, ktorá máme za to všetci šiesti zamestnanci, ktorí pracujeme na tomto mieste ide o samostatnú odbornú činnosť. Vzhľadom na skutočnosť, že na odbore katastrálnom a teda zápise práv k nehnuteľnostiam pracujeme tri skupiny, ktoré sú podateľňa, zápis práv k nehnuteľnostiam a následne právne oddelenie. Z týchto troch skupín sme tí všetci máme opäť za to, ktorí musíme ovládať technickú stránku vecí a teda aj právnu stránku vecí, kde potrebujeme k tejto činnosti rozanalyzovať tieto dva rozsahy a teda aj vôbec listiny, ktoré dostávame k zápisu spôsobom vyšším ako podateľňa, dajme tomu porovnateľne. Nepovedala by som, že respektíve právne oddelenie už s právnikmi, ktorí majú rozhodovať súčinnosť, že ktoré už dávno a teda viackrát odznelo a tie vyhotovujú rozhodnutia a my teda ich nevyhotovujeme a k tejto činnosti nepatria respektíve my žiadame iba posudzovanie listín a to označené za samostatnú odbornú činnosť. K tomuto by som povedala, že teda na podporu tohto vyjadrenia za celých 20 rokov sme mali rôzny rozsah listín a rôzne keď by sme konkrétne mali zasiahnuť do nejakých rozanalyzovaní tých činností ide o technický rozsah zápisu geometrických plánov kde tie geometrické plány je potrebné po právnej a technickej stránke komplexne posúdiť a stále keď aj sme školení v rámci školení z úradu geodézie, kartografie, katastra nás usmerňujú, že teda posudzujeme, máme možnosť si v rámci usmernení k tomuto nielen nahliadnuť ale teda poskytnúť tieto právne a technické podklady a následne my v podstate tú technickú a právnu stránku vecí tým, že ju posudzujeme tak je to v rozsahu a teda v tej ako by som to povedala vyššej tej takej vyššom takom ako tá podateľňa. Jednoducho povedané my nie sme, nepreberáme listiny, ktoré keď ich prečítate tak ich môžete jednoduchým spôsobom, bez nejakej pomoci, to musíme previesť a tá pomoc nespočíva ani na úseku toho katastra resp. toho právneho oddelenia alebo teda zápisu práv k nehnuteľnostiam a nespočíva ani v tom, že by vám s tým pomáhal niekto mimo katastra. Čiže je to vyslovene len na nás, je to o tom, že keď tú listinu dostaneme, tak je potrebné, dostaneme ju síce pridelenú spôsobom čo do množstva a čo do nejakého základného prevzatia tou vedúcou oddelenia, ktorá nám to dá na to spracovanie, ale ona ten obsah neprezerá ho, nejakým spôsobom mi k tomu nedá žiadny nejaký výstup, ktorý by som podľa ktorého by som to mala previesť. Musím tú listinu sama prejsť, preštudovať, rozanalyzovať a nielen samotnú listinu, ale vzhľadom na to, že tá listina obsahuje dajme tomu niekoľko resp. celý ten spis obsahuje niekoľko listín, tak ich musím rozanalyzovať potom následne do toho technického stavu previesť do počítača kde keď je podlieha nejakej analýze teda vôbec tomu prevedeniu celého procesu. Ešte som trochu odbočila od tej technickej stránky. Tam by som chcela povedať, že množstvo tých listín je v rozsahu čo sa týka toho geometrického plánu, to je niečo čo obsahuje množstvo právnych predpisov, množstvo zákonov, ktoré sa tam nielen kombinujú, ale aj vylučujú. Ako náhle je podaná nejaká tá listina tak nie je hneď tou listinou zrejme, že čo tam je potrebné previesť. Ako náhle ju preštudujem, tak niekedy sa tá listina vracia aj niekoľkokrát, pretože každá tá listina, ktorá príde tak môže tam byť množstvo ďalších kombinácií, ktoré je potrebné k tomu dožiadať, takže od zákona o drobení pôdy, od nejakých nájomných zmlúv, vecných bremien a tak ďalej. Čiže naša činnosť ide samostatná odborná činnosť, máme za to, že tá činnosť v rozsahu analýzy a teda naozaj množstva tých predpisov, ktoré k tomu musíme použiť.

11. Súd z prednesu zástupkyne žalovanej na pojednávaní konanom dňa 22.10.2020 zistil, že táto sa v celom rozsahu pridrižava ich písomných vyjadrení a na základe vyššie uvedeného žiada žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. K veci ďalej uviedla: Nad rámec nášho písomného vyjadrenia by som sa rada vyjadrila k presystematizovaniu štátno-zamestnaneckých funkcií, konkrétne k miestu žalobkyne a k tomu uvádzame nasledovné. V súvislosti s presystematizovaním štátno-zamestnaneckých funkcií žalovaný poukazuje na skutočnosť, že je výsledkom dlhodobej analýzy činností jednotlivých okresných úradov a súvisí s programom aj z roku 2013, ktorého poslednou fázou je optimalizácia verejnej správy. Prehodnotenie zaradenia funkcií do platových tried na systémovej báze realizovanej s účinnosťou od 01.12.2019 malo celoplošný charakter, týkalo sa viacerých úsekov činností okresných úradov. Jeho cieľom bolo dospieť k takej systematizácii miest, aby zaradenie funkcií do platových tried zodpovedalo skutočne vykonávaným najnáročnejším činnostiam na daných pozíciách. Vykonávanými zmenami stavu a zloženia a počtov okresných úradov sa pri tom sledovala aj vyváženosť personálnych kapacít na jednotlivých úsekoch činností vo vzťahu k rozsahu zverenej agendy a celkovej zaťažnosti zamestnancov jej vybavovaním, čo sa prenieslo do úpravy počtu systemizovaných miest na príslušných útvaroch v pôsobnosti okresných úradov. Žalovaný zdôrazňuje, že proces optimalizácie v podmienkach okresných úradov sa pripravoval dlhodobo, teda dávno pred podaním všetkých žalôb, ktoré tu boli spomínané. Zavŕšený bol schválením rozhodnutia o vykonaní organizačných a systematizačných zmien

v podmienkach okresných úradov. To je organizačných opatrení ministra vnútra Slovenskej republiky s účinnosťou od 01.12.2019, ktoré pani ministerka vnútra podpísala 13.09.2019. Z časovej chronológie vyplýva, že následné personálne úkony žalovaného voči žalobkyni nemohli byť ovplyvnené rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici vo veci žalobkyne, keďže tento rozsudok je datovaný až 25.09.2019. Uvedené jednoznačne preukazuje, že celoplošné presystemizovanie miest do príslušných platových tried nemalo a z povahy veci ani nemohlo mať žiadnu príčinnú súvislosť s tým, či konkrétni zamestnanci podali v danej veci žaloby alebo nie. Čo sa týka nášho návrhu na vykonanie dokazovania samozrejme z hospodárnosti navrhujeme, keďže sa na danom Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 12Cpr/1/2019 vedie konanie v právnej veci žalobkyne J. H. F. proti ministerstvu vnútra. Bola tu svedecká výpoveď, písomne tu vypovedala pani D. D.. Čiže navrhujeme, aby bola vlastne pripojená tým pádom nie je potrebné zasielať nejaké písomné otázky na danú svedkyňu.

12. Žalovaný písomným podaním zo dňa 10.11.2020 predložil súdu vyčíslenie doplatku za obdobie november 2016 až november 2019, pričom v tomto vyčíslení žalovaný zohľadnil odvodové povinnosti žalobkyne a zohľadnil PN, OČR, prípadne inú neprítomnosť žalobcu. V tomto podaní žalovaný uviedol: Žalovaný preto v tejto súvislosti predkladá vyčíslenie doplatku za vyššie uvedené, žalobcom uplatnené obdobie, predstavujúce rozdiel v tarifnom plate (platová tarifa, zvýšenie platovej tarify) a príplatkoch, ktoré sú určené v zmysle platnej legislatívy percentuálnym podielom za tarifného platu (príplatok za štátnu službu nadčas, odmena v zmysle memoranda k úprave platových pomerov, náhradu príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca...). Vo vypočítaných doplatkoch sú zohľadnené neprítomnosti žalobcu (dočasná pracovná neschopnosť, ošetrovanie člena rodiny), za ktoré v zmysle zákona č. 462/2003 Z. z. o náhrade príjmu pri dočasnej pracovnej neschopnosti zamestnanca a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov patrí náhrada príjmu pri dočasnej neschopnosti zamestnanca, nemocenské a ošetrovné. Z uvedeného dôvodu v mesiacoch, keby bola vykázaná neprítomnosť, nie je možné si uplatňovať plnú výšku rozdielu medzi platovými triedami.

S poukazom na vyššie uvedené, žalovaný popiera celú výšku žalobcom uplatnenej sumy, vrátane úrokov z omeškania, nakoľko má za to, že je uplatnená nedôvodne, neopodstatnene a navyše v nesprávnej resp. nie v skutočnej výške, ktorá by reflektovala na reálny skutkový stav žalobcu, keďže žalobca vyššie uvedené skutočnosti nezohľadnil.

Zákonník práce neupravuje inštitút úrokov z omeškania, a preto je potrebné skúmať, či je možné použiť úpravu zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Občiansky zákonník“). Zákonník práce zakotvuje vo svojom ustanovení § 1 ods. 4 subsidiárnu pôsobnosť všeobecnej časti Občianskeho zákonníka vo vzťahu k prvej časti Zákonníka práce. Na základe takto zakotvenej subsidiárnej pôsobnosti je ale zrejmé, že na pracovnoprávne vzťahy sa nevzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce úroky z omeškania, keďže tieto sú upravené v jeho ôsmej časti. Vzhľadom na uvedené, žalovaný zastáva názor, že žalobca požaduje úroky z omeškania v rozpore so zákonom, pretože nemajú oporu v právnom systéme Slovenskej republiky.

Žalobca mal svoj služobný plat vyplácaný v riadnom termíne, teda načas, pričom zamestnávateľa písomne nevyzýval o doplatenie rozdielu medzi platovými triedami v predsúdnom konaní, žalovaný teda nemal vedomosť o akejkoľvek platobnej povinnosti voči žalobcovi, ktorú si údajne nesplnil, preto sa ani žalovaný nemohol dostať do omeškania. O nárokoch žalobcu sa žalovaný dozvedel až po podaní žaloby cestou súdu.

V prípade, ak by mal súd za to, že priznanie úroku z omeškania je dôvodné, čo žalovaný v plnom rozsahu neuznáva, žalovaný namieta priznanie výšky úrokov z omeškania zo sumy hrubej mzdy žalobcu, nakoľko žalobca by osobne celou takto vyplatenou mzdou nemohol disponovať ani v prípade, ak by mu bola vyplácaná v bežnom pracovnom pomere. Mzda, priznaná podľa platového výmeru, resp. dohodnutá v pracovnej zmluve, podlieha následnej odvodovej povinnosti (mzda brutto). Zamestnancovi je do dispozície odovzdaná len mzda „očistená“ od takýchto povinných platieb, t.j. mzda netto. Zároveň žalovaný k tomuto vyjadreniu predložil súdu podrobnú tabuľku za jednotlivé mesiace u žalobkyne, ktoré sú predmetom tohto konania.

13. Súd konštatuje, že pre rozhodnutie podstatné skutkové okolnosti medzi stranami sporné neboli. Po právnej stránke bolo sporné zaradenie žalobkyne do príslušnej platovej triedy a teda či činnosti vykonávané žalobkyňou spadajú do vyššej platovej triedy.

14. Podľa § 29 ods. 1, ods. 3 zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, štátnemu zamestnancovi patrí funkcia v 1. platovej triede až 11. platovej triede podľa najnáročnejšej činnosti, ktorú vykonáva podľa

služobnej zmluvy alebo podľa opisu činností štátnozamestnaneckého miesta. Služobný úrad pri určovaní najnáročnejšej činnosti vychádza z charakteristík platových tried uvedených v prílohe č. 1. Služobný úrad uvedený § 9 ods. 2 písm. 1) až e) pri určovaní najnáročnejšej činnosti vychádza z charakteristík platových tried uvedených v osobitnom predpise.

15. Príloha č. 1 zákona č. 400/2009 Z.z., uvádza nasledovné charakteristiky platových tried

4. Platová trieda

Funkcia: hlavný referent

Kvalifikačné predpoklady: úplné stredné vzdelanie alebo vyššie odborné vzdelanie a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Odborná príprava rozhodnutí v prvom stupni správneho konania.

Odborná príprava rozhodnutí v súdnom konaní.

Odborná činnosť vyžadujúca spoluprácu s inými organizačnými útvarmi aj mimo služobného úradu.

Vybavovanie odbornej agendy vo vymedzenom úseku tvoriacej podklad na riadenie, na rozhodovanie alebo na kontrolu v rámci viacerých organizačných útvarov.

5. Platová trieda

Funkcia: radca

Kvalifikačné predpoklady: úplné stredné vzdelanie, vyššie odborné vzdelanie alebo vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Samostatná odborná činnosť vo vymedzenom úseku.

Odborná príprava rozhodnutí na koordinovanie a usmerňovanie aktivít vo vymedzenom úseku štátnej správy alebo vykonávania štátnych záležitostí.

Odborná príprava rozhodnutí v druhom stupni správneho konania.

Odborná príprava rozhodnutí v prvom stupni správneho konania v osobitne zložitých prípadoch.

Kontrolná, dozorná alebo inšpekčná činnosť vo vymedzenom úseku štátnej správy alebo vykonávania štátnych záležitostí.

Odborná činnosť súvisiaca s tvorbou návrhov všeobecne záväzných právnych predpisov alebo s tvorbou návrhov aproximačných nariadení vlády vo vymedzenom úseku.

16. Podľa § 53 ods. 1, ods. 3 zákona č. 55/2017 Z.z. o štátnej službe, štátnemu zamestnancovi patrí funkcia v 1. platovej triede až 9. platovej triede podľa najnáročnejšej činnosti, ktorú vykonáva podľa služobnej zmluvy alebo podľa opisu štátnozamestnaneckého miesta, ak ide o štátneho zamestnanca podľa § 9 ods. 2 alebo ods. 7, ktorému nepatrí funkčný plat podľa § 126 ods. 4 alebo podľa osobitného predpisu. Služobný úrad pri určovaní najnáročnejšej činnosti vychádza z charakteristík platových tried uvedených v prílohe č. 2 Služobný úrad, ktorým je kancelária národnej rady, kancelária prezidenta, kancelária ústavného súdu, kancelária verejného ochrancu práv a najvyšší kontrolný úrad vychádza pri určovaní najnáročnejšej činnosti z charakteristík platových tried uvedených v osobitnom predpise.

17. Príloha č. 1 zákona č. 55/2017 Z.z., uvádza nasledovné charakteristiky platových tried

2. Platová trieda

Funkcia: hlavný referent

Kvalifikačné predpoklady: úplné stredné vzdelanie alebo vyššie odborné vzdelanie a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Odborná príprava rozhodnutí v prvom stupni správneho konania.

Odborná príprava rozhodnutí v súdnom konaní.

Odborná činnosť vyžadujúca spoluprácu s inými organizačnými útvarmi aj mimo služobného úradu.

Vybavovanie odbornej agendy vo vymedzenom úseku tvoriacej podklad na riadenie, rozhodovanie alebo kontrolu v rámci viacerých organizačných útvarov.

3. Platová trieda

Funkcia: radca

Kvalifikačné predpoklady: úplné stredné vzdelanie, vyššie odborné vzdelanie alebo vysokoškolské vzdelanie prvého stupňa a osobitný kvalifikačný predpoklad, ak je ustanovený osobitným predpisom.

Samostatná odborná činnosť vo vymedzenom úseku.

Odborná príprava rozhodnutí na koordinovanie a usmerňovanie aktivít vo vymedzenom úseku štátnej správy alebo vykonávania štátnych záležitostí.

Odborná príprava rozhodnutí v prvom stupni správneho konania v osobitne zložitých prípadoch.

Odborná príprava rozhodnutí v druhom stupni správneho konania.

Kontrolná, dozorná alebo inšpekčná činnosť vo vymedzenom úseku štátnej správy alebo vykonávania štátnych záležitostí.

18. Podľa článku 2 ods. 2, ods. 3 CSP právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

19. Primárnou právnou otázkou bolo zaradenie žalobkyne do piatej platovej triedy podľa zákona č. 400/2009 Z.z. a následne do tretej platovej triedy podľa zákona č. 55/2017 Z.z.. Súd poukazuje na to, že medzi stranami nebolo sporné, že v skutkovo a právne identických veciach došlo k právoplatnému rozhodnutiu súdov. Išlo o konanie vedené na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 9C/3/2016, pričom sa jednalo o konanie tých istých strán sporu, len sa jednalo o iné obdobie a 5C/180/2015, ktoré boli následne potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/333/2018 - 464 zo dňa 14.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2019 a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/4/2019, pričom žalovaný v konaní 9C/3/2016 proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/333/2018 podal dovolanie, a Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 9Cdo/72/2020 zo dňa 01.07.2020 dovolanie žalovaného odmietol, pričom toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.07.2020. Vyššie uvedené rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 9Cdo/72/2020 predstavujú rozhodnutia najvyššej súdnej inštancie, ktorá sa meritórne zaoberala identickou vecou, vzhľadom na to, že Najvyšší súd dovolanie žalovanej odmietol. (zaoberal sa však otázkou právomoci súdov konať v danej veci).

20. Súd sa oboznámil s rozhodnutiami vydanými v týchto konaniach ako aj s dokazovaním, ktoré bolo v týchto konaniach vykonané (v podstatnej časti v rovnakom rozsahu ako v prejednávanej veci) a dospel k záveru, že tieto rozhodnutia sa zaoberali skutkovo a právne identickou otázkou, pričom v konaní 9C/3/2016 išlo o tie isté strany v konaní, len iné žalované obdobie a v konaní 5C/180/2015 rozdiel bol len v osobe žalobcu. V týchto konaniach došlo aj k vysporiadaniu sa zo všetkými podstatnými námietkami prezentovanými žalovaným v tejto veci. Súd na základe vyššie uvedeného nezistil dôvody, pre ktoré by sa mal odkloniť od právneho záveru uvedených súdov s poukazom na článok 2 ods. 2, ods. 3 CSP.

21. Súd poukazuje hlavne na rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 9C/3/2016-286 zo dňa 12.10.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/333/2018 zo dňa 14.11.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.11.2019, pričom tu súd poukazuje, že predmetom v konaní 13Cpr/2/2020 je prakticky len dožalovanie platových nárokov žalobkyne vyplývajúcich zo štátnozamestnaneckého pomeru medzi ňou a žalovaným, pričom žalobkyňa sa domáhala platových nárokov na základe tých istých skutkových okolností opierajúc sa o totožnú právnu argumentáciu, s akou sa stotožnil Okresný súd Brezno ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici. Tu súd poukazuje najmä na odôvodnenie uvedené v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/333/2018-464, v ktorom Krajský súd v Banskej Bystrici, potvrdil rozsudok Okresného súdu v Brezne v prvom výroku, v ktorom žalobe čiastočne vyhovel, pričom Okresný súd Brezno rozsudkom č. k. 9C/3/2016-286 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyňu sumu 3.093,43 € (jednalo sa o tú istú žalobkyňu ako v tomto konaní) spolu s príslušenstvom, pričom žalobkyňou tvrdený peňažný nárok mal vzniknúť v období od októbra 2012 do septembra 2015. Súd poukazuje na závery Krajského súdu v Banskej Bystrici v tomto rozsudku kde v odôvodnení okrem iného je uvedené: listinnými dôkazmi tvoriacimi súčasť spisu je preukázané, že žalobkyňa (t. j. aj žalobkyňa v konaní 13Cpr/2/2020) bola pracovnou zmluvou z 01.07.1992 prijatá na Krajskú správu geodézie a kartografie v Banskej Bystrici od 01.07.1992 do funkcie hlavný referent s miestom výkonu práce Stredisko geodézie Banská Bystrica, pracovisko Brezno. Na základe zákona č. 222/1996 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov došlo k zmene zamestnávateľa žalobkyne z Katastrálneho úradu v Banskej Bystrici na Okresný úrad v Brezne, odbor katastrálny s účinnosťou od 24.07.1996. Na čísle listu 175 spisu je žurnalizované potvrdenie inštitútu pre verejnú správu Bratislava zo 04.10.1999 o tom, že žalobkyňa absolvovala teoretické časti adaptačného prípravného štúdia a záverečný seminár na samostatné zabezpečovanie odborných činností pre úsek katastra nehnuteľností a na strane 176 osvedčenie vydané Okresným úradom Brezno 07.10.1999 o tom, že žalobkyňa absolvovala odbornú prípravu zamestnancov na

splnenie osobitných kvalifikačných predpokladov a spĺňa osobitné kvalifikačné predpoklady vyžadované § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 157/1997 Z.z. o osobitných kvalifikačných predpokladoch na výkon niektorých činností v Krajských úradoch a Okresných úradoch na samostatné zabezpečovanie odborných činností pre úsek katastra nehnuteľností. Opis štátnozamestnaneckého miesta označeného funkciou hlavný referent na Správe katastra Brezno, oddelenie zápisov práv k nehnuteľnostiam pre žalobkyňu z 28.mája 2009, aj s podpismi oprávnených osôb a dátumom vyhotovenia sa nachádza na č. I. 266 spisu a tu je v riadku 8 za najnáročnejšiu činnosť vykonávanú žalobkyňou označená: „samostatné odborné činnosti alebo samostatné vykonávanie ucelených agend s rozhodovacou právomocou na príslušnom úseku štátnej služby. Samostatné činnosti vyžadujúce spoluprácu aj s inými organizačnými útvarmi v služobnom úrade“ a v riadku 9 je konkrétny rozpis a charakteristika vykonávanej práce tak, že „zapisuje práva k nehnuteľnostiam na základe rozhodnutí o povolení vkladu, o oprave chýb a na základe došlých listín registra Z, R, N, P1, P2, C, resp. na základe vlastných prešetrení údajov KN, vyznačuje poznámky v katastri nehnuteľnosti. Prešetruje zmeny údajov katastra nehnuteľnosti, poskytuje informácie z katastra nehnuteľnosti, vydáva výpisy z katastrálneho operátu. Pripravuje podklady k poskytnutiu informácie v zmysle zákona č. 211/200 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám“. Za výstupy žalobkyne sú označené „ zapisovanie práva k nehnuteľnostiam, vyznačenie poznámky, prešetrovanie údajov katastra nehnuteľností a podávanie informácií z katastra nehnuteľností“. Dodatok k služobnej zmluve - dohodou o zmene štátnozamestnaneckého pomeru s trvalým preložením zo služobného úradu Správa katastra Banská Bystrica do služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky s pravidelným miestom výkonu štátnej služby Okresný úrad Brezno, katastrálny odbor, oddelenie zápisov práv k nehnuteľnostiam sa podľa obsahu tejto dohody zmenil len služobný úrad s tým, že ostatné náležitosti služobnej zmluvy - odbor štátnej služby, platové náležitosti, funkcia, činnosti uvedené v ostatnom opise štátnozamestnaneckého miesta sa nemenia. Dodatok k služobnej zmluve bol vyhotovený 12. septembra 2013 a ostatným opisom štátnozamestnaneckého miesta má byť opis štátnozamestnaneckého miesta z 01.01.2013, kde sa obsah riadku 9 opisujúci konkrétne činnosti vykonávané žalobkyňou nezmenil, ale oproti riadku 8 z opisu štátnozamestnaneckého miesta z 28.05.20119 sa za najnáročnejšiu činnosť označila len „odborná činnosť vyžadujúca spoluprácu s inými organizačnými útvarmi a vybavovanie odbornej agendy vo vymedzenom úseku tvoriacej podklad na rozhodovanie“. Nezmenený zostal aj obsah riadku 13 definujúci výstupy žalobkyne. Oproti týmto opisom štátnozamestnaneckých miest sa do opisu z 1.marca 2014 bez zmeny výstupov pridala do riadku 9 činnosť nazvaná ako „posudzovanie spôsobilosti verejných a iných listín“. Tieto svoje zistenia uviedol súd prvej inštancie v dôvodoch rozhodnutia aj s odkazom na príslušný listinný dôkaz, z ktorého skutkové zistenia vyvodil, nie je preto pravdivé tvrdenie žalovaného, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je založené v prevažnej miere na svedeckej výpovedi svedkov Z.. D. Y. G. H.. J. X.. Svedkyňa Z.. Y. len pre súd zrozumiteľným spôsobom popísala, v čom spočíva(la) práca žalobkyne a z výpovede svedka H.. X. súd prvej inštancie vyvodil iba to, že k zmene zápisu najnáročnejšej činnosti vykonávanej žalobkyňou do opisu štátnozamestnaneckého miesta došlo z „rozpočtových dôvodov“, pretože pri zachovaní rovnakého opisu najnáročnejšej činnosti vykonávanej žalobkyňou by mala byť žalobkyňa zaradená podľa zákona č. 400/2009 Z.z. do 5.platovnej triedy, čo by malo vplyv na rozpočtové prostriedky vyčlenené pre služobný úrad žalobkyne. Žalovaný nie že nepreukázal ani netvrdil počas celého konania, že by žalobkyňa vykonávala inú prácu po trvalom preložení do služobného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky než vykonávala v období od prijatia do pracovného pomeru do 30.septembra 2013. Súd prvej inštancie zisťoval pomer oboch svedkov Z.. D. Y. aj H.. J. X. k stranám sporu, čo vedia o prejednávanej veci a poučil ich o význame svedeckej výpovede. K obsahu ich výpovede nie je možné dospieť k záveru, že by vypovedali tendenčne proti žalovanému a v prospech žalobkyne pre ich (svedkov) vlastný vzťah k služnému úradu. Výpovede svedkov Z.. Y. a H.. X. neboli v rozpore s doloženými listinnými dôkazmi. S názorom žalobkyne, že väčšiu dôkaznú silu má výpoveď Z.. Y. než výpoveď svedkyne R.. R., ktorá nastúpila do funkcie prednostky okresného úradu až v roku 2016 je možné súhlasiť len pokiaľ, že Z.. Y. vypovedala podľa vlastnej skúsenosti poznajúc služobne vykonávanú prácu žalobkyne, ktorá bola v minulosti jej podriadenou a charakter vykonávanej práce žalobkyňou sa odvtedy nezmenil, kým R.. R. prácu žalobkyne ako jej bezprostredne nadriadená nekontrolovala, pretože podľa čl. 15 ods. 2 Základných princípov Civilného sporového poriadku žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu a váhu dôkazom pripisuje sudca.

Zmena opisu štátnozamestnaneckého miesta v časti najnáročnejšej činnosti vykonávanej žalobkyňou nebola v konaní presvedčivo zdôvodnená. Z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/288/2012 a 3Cdo/80/2018 vyplýva jednoznačný záver, že pre zaradenie zamestnanca do platovej triedy je rozhodujúce, akú činnosť zamestnanec skutočne vykonával a nie akú činnosť mal zamestnanec podľa opisu činnosti vykonávať. Rozhodujúca teda je najnáročnejšia pracovná činnosť,

ktorú zamestnanec skutočne vykonáva. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že činnosti vykonávané žalobkyňou je potrebné považovať za samostatné odborné činnosti vo vymedzenom úseku z dôvodu, že žalobkyňa od pridelenia spisu až do spracovania výstupu pracuje samostatne, na základe vlastných úvah a odborných vedomostí získaných aj odborným vzdelávaním pre výkon samostatnej odbornej činnosti vykonáva jej zverené činnosti. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že za spoluprácu pri výkone zverenej agendy nie je možné považovať odpoveď fyzických či právnických osôb alebo orgánov štátnej či verejnej správy na výzvy žalobkyne na odstránenie väd podaní. Na tomto závere nemôže nič meniť ani skutočnosť, že niektoré výstupy vypracované žalobkyňou podpisuje vedúca katastrálneho úradu, ak sa na ich tvorbe žiadnym spôsobom nepodieľa a podpíše len žalobkyňou samostatne vyhotovené výstupy a výzvy. O nesamostatnom konaní žalobkyne nesvedčí jej povinnosť každý mesiac odovzdávať vedúcej právneho odboru výkaz o svojej činnosti, na základe ktorého sa spracúvava mesačná, štvrťročná a ročná štatistika. Aj o činnosti sudcu vyhotovuje jeho služobný úrad mesačnú, štvrťročnú a ročnú štatistiku a nie je možné tvrdiť, že táto kontrolná činnosť služobného úradu o výkonnosti sudcu vylučuje jeho samostatnú odbornú činnosť - vydávanie rozhodnutí na základe tvorivej duševnej práce. Opis najnáročnejšej činnosti v opise štátnozamestnaneckého miesta predložených Ministerstvom vnútra Slovenskej republiky Okresnému súdu Brezno dňa 12.07.2018 (č. k. 205 až 207) sa zhoduje s opisom činnosti vykonávanej žalobkyňou, pretože žalobkyňa takisto posudzuje spôsobilosť verejných a iných listín na zápis do katastra nehnuteľnosti, zapisuje práva k nehnuteľnostiam záznamom, vyznačuje poznámky v katastri nehnuteľnosti a vykonáva súčinnosť s vlastníkami a inými oprávnenými osobami, obcami, so štátnymi orgánmi a notármi. Táto činnosť je tým istým služobným úradom pre katastrálny odbor Okresného úradu Bratislava má okrem týchto činností v rámci najnáročnejšej činnosti uvedené aj, že pripravuje podklady pre prokuratúru, súdy a orgány činné v trestnom konaní, keďže ani príprava takýchto podkladov nie je spojená s rozhodovacou činnosťou, o ktorej žalovaný tvrdí, že ju žalobkyňa nemá.

Žalovaný v konaní tvrdil, že žalobkyni vyplácal funkčný plat v súlade s opisom jej štátnozamestnaneckého miesta a v súlade s jej zaradením do príslušnej platovej triedy. Je to tvrdenie pravdivé, ale nespochybňuje nárok žalobkyne. Podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/288/2012 z 23.apríla 2014 sp. zn. 3Cdo/80/2018 z 10.októbra 2019, ktoré odkazuje na skoršie rozhodnutia sp. zn. 4Cdo/5/2007 a 3Cdo/31/2008 má zamestnanec právo na zaradenie do platovej triedy podľa výkonu najnáročnejšej pracovnej činnosti a na plat zodpovedajúci vykonávanej práci. Ak služobný úrad zaradí zamestnanca do nesprávnej platovej triedy a vypláca mu plat v nižšej sume, než na ktorú mu vznikol nárok, musí zamestnanec, ktorý preukáže, že vykonával činnosti zodpovedajúce inej platovej triede uspieť s nárokom na doplatenie platu na súde. Tento názor je podporený aj rozhodnutím Ústavného súdu Slovenskej republiky z 18.októbra 2011 sp. zn. III. ÚS 452/2011, ktoré sa týka konania o doplatenie mzdy z dôvodu, že žalobkyňa bola nesprávne zaradená do 8.platovej triedy namiesto 9.platovej triedy. Nárok žalobkyne posúdil súd prvej inštancie podľa správneho zákona č. 400/2009 Z.z. o štátnej službe, ktorý v § 29 ods. 1 ustanovuje, že štátnemu zamestnancovi patrí funkcia v 1.platovej triede až 11.platovej triede podľa najnáročnejšej činnosti, ktorú vykonáva podľa služobnej zmluvy alebo podľa opisu činnosti štátnozamestnaneckého miesta. Toto zákonné ustanovenie je potrebné si vykladať tak, že nemôže byť na svojvoľi služobného úradu, do akej funkcie či platovej triedy zaradí štátneho zamestnanca a ako opíše ním vykonávané najnáročnejšie činnosti, iba tak, že štátnemu zamestnancovi musí byť priznaná funkcia a platová trieda podľa skutočne vykonávanej najnáročnejšej činnosti uvedenej v charakteristike platových tried štátneho zamestnanca (príloha 1 zákona č. 400/2009 Z.z.). Samostatná odborná činnosť vo vymedzenom úseku je priradená k funkcii radca v 5.platovej triede tak, ako to vyplýva aj z opisu štátnozamestnaneckých miest na základe výberových konaní uskutočnených na Okresnom úrade Bratislava dňa 23.09.2014 a 16.04.2015. Úspešní uchádzači o funkciu na základe výberov č. V 13/2014 OÚ BA a V 4/2015 OÚ BA boli podľa oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky zaradení do funkcie radca s 5.platovou triedou. Žalobkyni vykonávajúcej samostatnú odbornú činnosť aj podľa názoru odvolacieho súdu prináleží podľa § 59 ods. 1 písm. b) zákona č. 400/2009 Z.z. plat v 5.platovej triede. Žalovaný jej vyplácal plat v 4.platovej triede. Súd prvej inštancie s poukazom na uvedené posúdil zistený skutkový stav po právnej stránke správne a žalovaný bezdôvodne uplatňuje odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku.

Výšku nedoplatku na plate za obdobie od októbra 2012 do septembra 2015 ustálil súd prvej inštancie na základe výpočtu uskutočneného žalovaným a žalobkyňou nespochybným. Výšku priznaného nároku rozsudkom súdu prvej inštancie nespochybňuje žalovaný ani v odvolaní. Námietky žalovaného proti základu nároku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné a výšku nároku ako nespornú.

Súd prvej inštancie vyhovel žalobe aj v časti uplatnených úrokov z omeškania odo dňa splatnosti rozdielu na brutto plate za ten ktorý mesiac. Žalovaný nesúhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že rozhodnutie

Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/76/2011 z 31. mája 2012 je aplikovateľné na prejednávajúcu vec z dôvodu, že predmetom uvedeného konania boli iné nároky - neplatné skončenie štátnozamestnaneckého pomeru a náhrada funkčného platu. Žalovaný poukazoval na rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I opierajúce sa o rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Cdo/160/2011 z 10.10.2012, podľa ktorého sa žalovaný dostane do omeškania s plnením peňažného záväzku (náhrady mzdy pri neplatnom skončení štátnozamestnaneckého pomeru) až márnym uplynutím lehoty na plnenie určenej v rozsudku.

Predmetom konania vedeného na Okresnom súde Košice II, v ktorej veci konal Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp. zn. 2Cdo/76/2011 nebol nárok z neplatného skončenia štátnozamestnaneckého pomeru, ale nárok na náhradu platu počas trvania štátnozamestnaneckého pomeru. Najvyšší súd Slovenskej republiky výslovne uviedol, že aj pri štátnozamestnaneckom pomere je potrebné vychádzať aj bez výslovného odkazu zákona č. 312/2001 Z.z. o štátnej službe na § 1 ods. 4 Zákonníka práce z toho, že ak zamestnávateľ mešká s výplatom platu a plat neposkytne v dohodnutej dobe a v prípade absencie takejto dohody najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, je v omeškani, pretože aj zákon o štátnej službe odkazuje na ustanovenia § 129 až 132 Zákonníka práce upravujúce splatnosť mzdy a splatnosť náhrady mzdy. Práve splatnosť náhrady mzdy je tou právnou skutočnosťou, na základe ktorej môže oprávnený zamestnanec požadovať od zamestnávateľa úrok z omeškania v prípade neplatenia platu riadne a včas. Podľa tohto rozhodnutia prináleží aj štátnemu zamestnancovi úrok z omeškania odo dňa splatnosti mzdy alebo náhrady mzdy za každý jednotlivý mesiac osobitne, nie až do uplynutia lehoty na plnenie podľa rozsudku súdu.

V uznesení sp. zn. 7Cdo/160/2011 z 10.októbra 2012 sa Najvyšší súd Slovenskej republiky žiadnym spôsobom nezaoberal otázkou nároku na úroky z omeškania z náhrady mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru okamžitým zrušením, keď dovolanie ako neprípustné odmietol.

Existenciu nároku na úroky z omeškania pri omeškani s výplatom funkčného platu podľa zákona o štátnej službe č. 312/2001 Z.z. je možné vyvodiť aj z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/267/2013 z 27.augusta 2014. V uvedenej veci neboli úroky z omeškania žalobkyni priznané len z dôvodu, že sa žalovaný služobný úrad do omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka nedostal.

Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/246/2010 z 01.07.2012 k omeškaniu na strane zamestnávateľa s plnením náhrady mzdy pri neplatnom skončení pracovného pomeru dochádza u jednotlivých náhrad mzdy spravidla za ten ktorý mesiac podľa toho, keď u nich nastala splatnosť na nie až právoplatnosťou rozsudku o určení neplatnosti skončenia pracovného pomeru.

Plat a funkčný plat sú neočistené peňažné plnenia od zákonných zrážok. Vyplýva to z ustanovenia § 114 ods. 3, ktorý definuje, čo sa považuje za priemerný čistý funkčný plat štátneho zamestnanca. Súd prvej inštancie priznal žalobkyni nárok na doplatenie platu, to znamená hrubého platu, neočisteného do zrážok na poisťovné, na nemocenské poisťovanie, dôchodkové poisťovanie, poisťovanie v nezamestnanosti, zdravotné poisťovanie a preddavok na daň z príjmov zo závislej činnosti a žiaden všeobecne záväzný právny predpis neustanovuje, že pre účely výpočtu doplatku platu štátneho zamestnanca sa má použiť čistý funkčný plat, preto podľa názoru odvolacieho súdu patrí žalobkyni úrok z omeškania z celej priznanej istiny rovnajúcej sa hrubému funkčnému platu.

22. Súd tiež poukazuje najmä na ods. 54 a nasledovné v rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/4/2019, v ktorom sa uvádza, že bolo nepochybne preukázané, že žalobkyňa činnosť vykonávala samostatne, zápisy nevykonávala v súčinnosti s inými subjektami z hľadiska odborného posúdenia, pri zápisoch nebola limitovaná ani podmienená iným faktorom, ktorý by jej znemožňoval možnosť samostatného úsudku. Okresný súd v ods. 79 správne vyvodil závery ohľadom tejto činnosti, pričom správny je aj jeho záver ohľadom skutočnosti, že ide o odbornú činnosť. Žalovaný odvolací súd nijako nepresvedčil, že činnosť žalobkyne by nebola samostatnou odbornou činnosťou, neposkytol žiaden dôkaz o bližšom popise tejto činnosti, ktorá by bezpochyby bližšie definovala túto činnosť tak, aby nemohlo dôjsť k jej zámene, čomu samozrejme zodpovedá aj primerané finančné ohodnotenie. Pojem samostatná odborná činnosť a odborná činnosť, ktoré sú podstatnou okolnosťou posúdenia danej veci zostal tak v teoretickej rovine, všeobecným pojmom, čo môže byť aj zneužívané v neprospech zamestnancov. Zjednodušene by sa dalo povedať, že odborná činnosť vyžaduje určité špecifické znalosti pre výkon takejto činnosti, pričom doplnený zvrät „samostatná“ znamená, že sa vykonáva s vlastnou zodpovednosťou a výstupom je výsledok, ktorý je výsledkom odbornej činnosti jeho tvoriť. Činnosť žalobkyne je bezpochyby samostatná a odborná. Nedošlo k žiadnej zmene, ktorá by prekvalifikovala akceptovateľnú samostatnú odbornú činnosť žalobkyne na odbornú činnosť, ak

neberieme do úvahy neodôvodnenú ingerenciu zamestnávateľa pri zmene Opisu, čo navádza k záveru, že išlo o účelový krok. Odvolací súd nezdieľa názor žalovaného, že za výsledkom samostatnej odbornej činnosti musí byť vydanie rozhodnutia v správnom konaní, z ničoho nevyplýva. Nič nebráni žalovanému bližšie definovať tieto činnosti tak, aby boli určité a zrozumiteľné. Nie je ani správne a spravodlivé, aby zamestnávateľ v dôsledku takejto všeobecnej charakteristiky argumentoval len s odkazom na skutočnosť, že zamestnávateľ môže zaradiť zamestnanca bez ohľadu na to, aby tento mal možnosť brániť sa. Správne žalobkyňa uviedla, že pokiaľ by platili argumenty žalovaného, žalobkyni by bola odopretá spravodlivosť, teda možnosť domáhať sa svojho práva na súde, čo nie je prípustné. Odvolací súd sa s týmito závermi žalobkyne stotožňuje, pričom postup žalovaného považuje za neakceptovateľný. Pojem samostatná odborná činnosť a odborná činnosť je vágny vytvárajúci priestor pre špekulácie. Odvolací súd poukazuje na staršie rozhodnutia, ktoré sú v zásade aplikovateľné aj dnes, a to R 31/1965: Pre výšku odmeny za vykonanú prácu je rozhodujúce, aké práce pracovník v podniku v skutočnosti vykonával a do akej funkcie mal byť zaradený podľa opisu vykonávaných prác v rámci nomenklatúry funkcií platnej v žalovanom podniku. Nie je rozhodujúce, aká odmena bola medzi účastníkmi pracovného pomeru dohodnutá vopred. R 8/1967: Dojednanie o výške mzdy obsiahnuté v pracovnej zmluve, ktorá nie je súlade s platnými mzdovými predpismi, nebráni úspešnému uplatneniu nároku na vyplatenie mzdy v rozsahu a za podmienok ustanovených mzdovými predpismi. Z hľadiska výšky nárokov na mzdu rozhodujúca je zásadne práca, ktorú pracovník fakticky vykonáva. Tie isté podmienky možno akceptovať aj pod pojem plat.

23. S poukazom na závery citovaných súdov a vykonané dokazovanie je nevyhnutné považovať činnosť žalobkyne za samostatnú odbornú činnosť vo vymedzenom úseku, ktorej zodpovedá piata platová trieda podľa zákona č. 400/2009 Z.z. a následne aj tretia platová trieda v zmysle zákona č. 55/2017 Z.z.

24. Vychádzajúc z vyššie uvedeného mal súd právny základ nároku žalobkyne za daný. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadne premlčania nárokov uplatnených v žalobe, súd uvádza, že táto námietka nie je dôvodná. Nebolo sporné, že výplatné termíny a teda splatnosť funkčného platu žalobkyne v rozhodnom období bola k 10-temu dňu v mesiaci, pričom žalobkyňa podala žalobu na Upomínacom súde v Banskej Bystrici dňa 05.12.2019 a svojou žalobou si uplatňovala rozdiel platieb za mesiac november 2016, pričom výplatný termín za tento mesiac bol ku dňu 10.12.2016 a teda žaloba bola podaná počas plynutia trojročnej premlčacej lehoty najstaršieho z uplatnených nárokov, ktorý bol splatný dňom 10.12.2016 a teda prvýkrát uplatniteľný na súde 11.12.2016.

25. Súd pri rozhodovaní o samotnej výške priznaného plnenia vychádzal z výpočtu predloženého žalovaným (v rozsahu hrubej mzdy), ktorý predstavuje skutočný mzdový rozdiel za jednotlivé mesiace zodpovedajúci správne platovému zaradeniu žalobkyne - teda rozdiel, ktorý zodpovedá reálnej prítomnosti žalobkyne na pracovisku. Tento výpočet žalobkyňa nenamietala. Súd bol zároveň viazaný žalobným návrhom žalobkyne, preto súd zároveň žalobkyni priznal za jednotlivé mesiace maximálne taký mzdový rozdiel, ktorým v žalobe a v jej rozšírení za príslušný mesiac požadovala. Súd tak priznal (resp. z dôvodu PN, dovolenky a pod. nepriznal) za jednotlivé mesiace mzdový rozdiel nasledovne: 11/2016 v sume 101,10 € (žalovaný vyčíslil doplatok v sume 109,59 €), december 2016 v sume 101,10 € (žalovaný vyčíslil doplatok 109,59 €), 1/2017 v sume 105,50 € (žalovaný vyčíslil doplatok vo výške 113,37 €), 2/2017 v sume 105,50 € (žalovaný vyčíslil doplatok vo výške 113,06 €), 3/2017 v sume 99,96 € (žalovaný vyčíslil doplatok vo výške 99,96 € žalobkyňa žalovala sumu 105,50 €), 4/2017 v sume 67,12 € (žalovaný vyčíslil doplatok vo výške 67,12 €, žalobkyňa požadovala zaplatenie sumy 105,50 €), 5/2017 v sume 105,50 € (žalovaný vyčíslil doplatok v sume 113,06 €), za 6/2017 v sume 105,50 € (žalovaný vyčíslil doplatok vo výške 113,06 €), za 7/2017 v sume 105,50 € (žalovaný vyčíslil doplatok v sume 105,50 €), za 8/2017 v sume 105,50 € (žalovaný vyčíslil doplatok v sume 105,50 €), za 9/2017 v sume 105,50 € (žalovaný vyčíslil doplatok v sume 107,61 €), za 10/2017 v sume 106,13 € (žalovaný vyčíslil doplatok vo výške 108,61 €), za 11/2017 v sume 106,13 € (žalovaný vyčíslil doplatok 108,61 €), za 12/2017 v sume 106,13 € (žalovaný vyčíslil doplatok v sume 108,61 €), za 1/2018 v sume 38,30 € (žalovaný vyčíslil doplatok vo výške 38,30 €, žalobca požadoval zaplatenie sumy 111,30 €), za 2/2018 v sume 100,30 € (žalovaný vyčíslil doplatok v sume 100,30 €, žalobca požadoval sumu 111,30 €), za obdobie od 3/2018, 4/2018, 5/2018, 6/2018, 7/2018, 8/2018 a 9/2018 súd priznal za každý mesiac sumu 111,30 € (žalovaný za tieto mesiace za každý mesiac vyčíslil doplatok 111,50 € a žalobca požadoval za tieto mesiace sumu 111,30 €), za mesiace 10/2018, 11/2018 a 12/2018 súd priznal sumu za každý mesiac 112,50 € (žalovaný za tieto mesiace vyčíslil doplatok za každý mesiac vo výške 112,50 €), za mesiace január 2019, február 2019, marec 2019, apríl 2019, máj 2019, jún 2019, júl 2019, august 2019

a september 2019 súd priznal sumu 113,50 € (žalovaný uviedol za tieto mesiace doplatok za každý mesiac vo výške 113,50 €), za mesiace 10/2019 a 11/2019 súd priznal sumu 114,50 € (žalovaný za tieto mesiace vyčíslil doplatok vo výške 114,50 €).

26. Keďže z pripojeného výpočtu a pripojenej tabuľky žalovaného vyplynulo, že za rozhodné obdobie, to znamená, za obdobie od novembra 2016 do novembra 2019 mal byť skutočný doplatok pri rozdieli v plati u žalobkyni v celkovej sume 3.990,35 € a žalobkyňa po zmene žaloby sa domáhala zaplata istiny vo výške 4.059,79 €, súd žalobu nad sumu 3.990,35 € ako nedôvodnú zamietol, keďže súd pri rozhodovaní o samotnej výške priznaného plnenia vychádzal z výpočtu predloženého žalovaným (v rozsahu hrubej mzdy), pričom žalobkyňa predmetný výpočet žiadnym spôsobom nerozporovala.

27. Na základe vykonaného dokazovania súd teda zaviazal žalovaného, aby zaplatil žalobkyni istinu vo výške 3.990,35 € a zároveň zaviazal žalovanú aj na zaplata úrokov z omeškania, tak ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, nakoľko žalobkyni zároveň patria aj úroky z omeškania vzhľadom na to, že sa žalovaný dostal do omeškania s plnením jej platových náležitostí. Medzi stranami nebol sporný výplatný termín žalobkyne, preto súd priznal úroky z omeškania v rozsahu vyčíslenom žalobkyňou, krátenom primerane k tomu, ako súd priznal istinu za jednotlivé mesiace tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol, keďže v tomto rozsahu považoval nárok žalobkyne za nedôvodný.

28. Súd záverom uvádza, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Súd je toho názoru, že súdy ako v tomto konaní, tak v iných totožných konaniach dali stranám odpoveď na všetky podstatné nastolené sporné otázky.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, nakoľko žalobkyňa mala úspech v prevažnej miere a bola neúspešná len v nepatrnej časti a to v číselnom vyjadrení 69,44 €, keďže po rozšírení žaloby žiadala zaplata istiny 4.059,79 € s príslušenstvom a bola jej priznaná suma 3.990,35 € s príslušenstvom. Z týchto dôvodov súd priznal žalobkyni voči žalovanému trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu I. inštancie o výške náhrady trov konania, pričom o výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 CSP osobitným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší

subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolať môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a/ sa týkajú procesných podmienok,

b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).